

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitával József szerkesztő** nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

MÁGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi Iustrii Ünségélyező szövetkezet”, a „Csáktornyai Takarékpénztár”, a „Muraközi Takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Prában: Stern M.

Nyitólépettsora 10 kr.

KOSSUTH TEMETÉSE NAPJÁN.

Ma teszik a haza méltóságteljes és osztatlan részvétele mellett a magyar nemzet nagy fiának holttemét örök nyugalomra.

A végtiszteletadás pompája s a nemzet gyásza méltó Kossuth nagy nevéhez s nagy érdemeihez.

A magyar nemzet nem volt nem is lehet háladalatlan ahhoz, a kinek oly sokat, nagyon sokat köszönhet!

A magyar nemzet mindig hálás volt nagyjai iránt.

S a midőn Kossuth temetése napján külsőleg is megnyilatkozik az egész nemzet szíve, e megnyilatkozásba semmi más ne vegyüljön, de nem is vegyülhet, mint a mély gyász és igazi hála érzete.

Csáktornya városa s vele együtt Muraköz, mint a nemzet összességével érző, nem tisztá magyar ajku, de hazafias vidék közönsége is teljesítette kötelességét a nemzet gyászában. Nem zavarla e kötelesség teljesítését egy hangja sem azoknak az alaprólküli kifakadásoknak és zavargásoknak, a melyek — fájdalom — hazánk több helyén majdnem diszharmóniát idéztek e'ő a kegyelet nyilatkozásában.

Ismét és újra hazafias örömmel hangoztatjuk hogy városunk és vidékünk magyar, horvát és német ajku közönsége egygyé olvadt a gyászban, s a kegyelet és hazafiság oltárára tisztá szívvel, konk'ytól ment érzéssel áldozott.

Zárjuk nagy halottunk emlékét szíveinkbe, nevét kegyelettel említsük unokáink előtt! Adjuk át nagy hazánkfiát a történelemnek s nevét a halhatatlanságnak! Porhüvelyei pedig nyugodjanak békével!

S ezzel hazafias kötelességünket végezvén, gyászbogónkat váltsa fel szívünkben jövődöbeli hazafias munká'kodásunknál az a fehér zászló, melyről nemzetünk élő d'csősége: Jókay, Kossuth halálakor oly szépen emlékszik meg következő szavaiban:

»Valamennyi gyászolóban elől, melyet a nagy halott ravatala előtt fog viselni a gyászolók töbora egy fehér zászlót lobogtatson: — az ongesztelődés fehér zászlóját, — az alkotmány eszlepeit iránti hódolat ongesztelően fehér zászlóját: — In hoc signo vinces.»

Muraköz mindig lángoló szeretettel csüngött hazája sorsán, Muraköz mindig a magyar haza érdekében munká'kodott, s Muraköz meg fogja érteni s követni is fogja koszosus irónk szavát!

A „Muraköz” tározója

Isten mindenütt.

(Hugó Viktor.)

A tenger parton állok, csillagos csöndes éjen,
Nincs felhő az égen s a tenger alszik mélyen...
Elatok messze, messze, hol az örök-lény árad
Egyz'erre ime erdő, hegy völgy, mindent fölerez,
Tengertől, csillagoktól, halom valamit kérdez,
Mire halk szorgás támad.

S az égő csillagoknak megszámlálhatlan ezre,
Suttogva majd zajongva felel a méla neszre,
Fénykoronás fejkkel leborulva, meghittén —
S az imént nyugvó tenger — hullámain emelven —
Elkezd csúszni lágyan, rimbebe esengő nyelven:
Igen ő az! az — Isten.

Fordította: Rácz Mihály.

Az ibolyáról.

Valami csodálatos varázst gyakorol a szépséges meghúzódó kis ibolya, midőn az éde tavaszi párákon először megjelen.
Örülünk ugyan az üvegközi ibolyának is, melylyel a mai műkertészet téli közepén is meg-

lep, mialatt a fagy jégvirágokat rajzol ablakainkra; de mesterségesen nevelt virágnál hiányzik az (első ibolya) varázsa és poézise, mely a tavasz megérkezésének hírnöke.

A növény megváltoztatja egy-egy vidék jellegét. De bizonyos, hogy a környezet és elrendezés is jelentékenyen emeli a növényvilág esztétikai hatását. Ugy viszonylik ahhoz, mint a foglalvány a drága kőhöz.

Hol érvényesülhetne s ebben pl. a buzavirág sötét kék színe, mint a megérett kalászkok hullámai között, vagy a csipkerózsa, mely zöld indáival beszövi a kopár szirteket, éstet és kellemet köle-önöz azoknak s a rideg, köves talajnak köszönhető szépsége magasabb jelentőségét.

A megfújtt föld újjászületésének jelvényeül tekintették az ibolyát már a görög görögöknel, s ennek telj s ellentétéül egyuttal a halál jelképének is sőt színeért és szororuan földre hajtó alakjáért.

Fogadjuk el napjainkig is fennmádt barátságosabb jelentőségét, mely a görög görögöknel sokkal elterjedtebb lehetett, mert az athéneiek legkedvencebb virága az ibolya volt. s ők azt oly nagy mennyiségben tenyésztették a kertjeikben, hogy ez által az istenek városai: (ibolya illata), (ibolyától koszoruzott) szép melléknevet nyert.* (Már Homer említi az ibolyát Kalypso szigetének paradicsomi leírásában: (A z'öld ret ibolyával és zellerrel volt tele.) Dedalosza 5) Az akropolis hegyén még ma is dusan terem az

ibolya vadon — mellesken megjegyzeve, de en sokkal pompásabban illatozik, mint rá'unk — s míg a szellő ejelenként az örök szép márványromok és ezüst evül olajfák koronái felett halhatatlan múlttól regél; az ibolyák mosolyogva és csövegyve tekintenek a csilagokhoz fel.

A szép görögökönök praktikus utódai az (ibolya szemű) istennőnek. Athénának szentelt földön az ibolya virágait egy sajátóságos illatu esemege készítéséhez hasznáják fel.

A középkor elején is a tavasz hírnökeként tekintették az ibolyát. A ki Bécs környékén az első ibolyát megpillantotta, azonnal jelentést tett róla a hercegnek, ki egész udvarától és a lakosság tarka tömegétől kísérvé, arra a helyre lovagolt, hol aztán a legszebb szűznek kellett az első ibolyát leszakítani.

E kedvelt virággal még egy sajátóságos rege is össze van kötve. Egy lovag hajdan — beszéli a rege — a rozsa szellemet kigonyolta görbe lába miatt, miért ez őt aztán egész várával és minden bennelevővel egy mély sziklahasadékba süllyesztette. De a várnak szelid és angyal tisztá kisasszonya felett nem volt hatalma a sátánnak; ez vegmenekült, de szegénynek egyedül elhagyottan kellett élnie.

De ekkor egy jó szellem megkönyörült a magánosan busakodó leányon s kedves ibolyá'vá változtatta, azonban száz évben csak egyszer volt szabad neki nyílnia s midőn a századik év leteltével egy ifju lovag őt, mint az év „első ibolyáját” fölálalta és megcsókolta: megfőrt a

Kossuth teteme Csáktornyan.

A magyar nemzet történetében örökké emlékezetes lesz 1894. márczius 30-ika. E napon hozták haza a nemzet nagy fiának, Kossuth Lajosnak holttetemét. S a magyarok történelmében a Zrinyiek ősi féskének ismét egy fényes lap jutott. Muraközben érkezett a nagy bujdosó holttestét szállító vonat az imádott haza földére s Csáktornyan vette át a drága hamvakat a nemzet.

Már napok óta lázas tevékenységet fejtett ki a város előjárósága s a rendezőbizottság. A sürgönyözés, az intézkedések szakadatlanul folyt. A városban csak a legszegényebb emberek nem tüzték ki házaikra a gyászlobogót. Az egyesületek, társulatok gyűlése permánens volt. Plakátok adták tudtára a közönségnek az intézkedéseket. A város képviselő-testülete a következő felhívást tette közzé:

„A haza gyászba borult — elvesztette legnagyobb fiát, meghalt Kossuth Lajos, a magyar nép apja, — a magyar szabadság megteremtője. Holttestét 1894. évi márczius hó 30-án pénteken reggel 6 óra kor veszi át Budapest fő- és székváros küldöttsége — a csáktornyai állomáson. Polgártársak! jelenjünk meg mindnyájan gyászt öltve, — rójuk le hazánk legnagyobb fia iránt kegyeletünk adóját. Áldás legyen porain! Örökké éljen emléke! — Csáktornya város képviselő-testülete.“

Már csütörtökön gyülekezni kezdettek a küldöttségek. Minden vonat hozott vendégeket. A távolabb eső községek lakossága előző nap, a közel fekvők kora reggel megérkeztek. Megható volt együtt látni az értelmiség között a göcsei magyar, a muraközi horvát s a Murántuli vend néa tarkaságát, a kik Kossuth apjuk visszahozatalának gyászünnepélyét látni óhajtották.

Csütörtökön reggel megérkezett a budapesti egyesült asztaltársaságok küldöttsége diasmagyarban, délután megérkezett Budapest fő- és székváros és Zala megye küldöttsége, hírlapírók s a távolabb eső muraközi községek közönsége. Az esteli ukki, valamint a kanizsai vegyesvonattal, nemkülönben magán fogatokon számos vendég érkezett. Perlak, Bottornya stb. vidékünkbeli községek gyászlobogók alatt kocsin pénteken hajnalban érkeztek.

Csütörtökön este a Turinból jött két különvonat 180 - 180, orsz. képviselőkből,

egyetemi ifjakból stb. álló utasai megállapodtak Csáktornyan, hogy másnap részt vegyenek az átvétel ünnepélyénél. A vendégek előzőlőtték a vendéglőket. A »Hattyu« vendéglő ebédlőjében a tetőfokra hágott a hazafias hangulat. Az egyetemi ifjuság vezetője Bottlik József jöghajlító, majd Pólya László átértelt felkőszöntőkben fejezték ki hálájukat Csáktornya közönségének a gyászünnepély alkalmával való hazafias magatartásáért és a vendégszeretelért. Eltették a csáktornyai tanítókat, kik hazafias működésük által oly nagy érdemeket szereztek. Barabás Béla és Vöröss orsz. képviselők s mások lendületteljes, hazafias felkőszöntőket mondtak. A »Hattyu« vendéglő ebédlőjében a közönség Kossuth telemeinek átvétele előestéjén olyan hazafias ünnepélynek volt szemtanuja, a milyent ritkán van alkalma látnia.

A vasuti állomás pompás díszítése, melyet Csáktornya saját költségén eszközölt mindenkinek megnyerte tetszését. A nagy kiterjedésű állomás falai részben zöld galyakkal, részben fekete posztóval voltak bevonva. A fedélzetlen számos gyászlobogó lengett. Az inóház emeletének közepén Kossuth arcképe látszott s óriási, nemzeti színű, gyásszal bevont zászlót lobogtatott a szellő.

Pénteken kora reggel fel négy óraker megszóllaltak a mozsarak, ébredőre szólították városunk lakosságát. Négy óraker gyülekezni kezdett a városházánál a népi és polgári iskola tanuló-serege, a helybeli és vidéki küldöttségek, testületek s közönség. A csáktornyai és bottornyai tüzoltók s a képezde ifjuságából az önként vállalkozók rendfentartói karszallajaikkal a tűzoltói laktanyában gyülekeztek. Pont öt óraker megindult az impozáns menet minden részről a vasuti állomáshoz. Itt felállították a küldöttségeket. Két kordon húzatott. A kordonok között foglaltak; helyet a küldöttségek, a tanuló ifjuság legelül az orsz. képviselők, a turini vendégek, hivatalos személyek s rendezők, a kordonok háta mögött a küldöttség közé nem tartozó közönség, nép.

Reggel 6 óraker megszóllaltak a stayer magyar határszélén Dráva-Mogyoródnál felállított mozsarak, jelezvén, hogy a vonat a szent haza határaihoz ért. Itt a nyílt pályán megállott a vonat. Márkus Budapest alpolgármestere jelezte a gyászoló családhoz intézett beszédében, hogy a nagy halottat vivő vonat haza élt. Mire a nagy

halott fia Kossuth Ferencz letérdelt s a határkőnél letűzött nemzeti zászlót, melyet Ungár Adolf körjegyző vezetése alatt álló muraközi földművelők sokasága vett körül, apja szellemének nevében megcsókolta. Megható jelenet, minőt csak a nagy magyar szelleme idézhet elő!

Ujra mozsárlövések hallatszanak a határtól s 15 perc múlva megérkezik a vonat a szótat meghaló hangjai között Csáktornyára. Kossuth fiai, nővére leszállanak a vonatról, orsz. képviselők, magyar, olasz, amerikai hírlapírók, Basso, a nagy magyar orvos, Georgio hü inasa sat. mindössze 55 ember alakja tűnik az impozáns, 45 ezerre menő gyászoló közönség elé.

Szilvágyi Gyula légrádi ev. lelkész megható imát mondott, Csértán Károly alispán a megye nevében üdvözli a nagy magyar holttetemét, Polónyi Géza orsz. képviselő a fő- és székváros nevében veszi át Kossuth drága holttestét. Kossuth Ferencz, mélyen megindulva, remegő hangon válaszol. — S szem nem marad szárazon, szív nem marad érintetlen a szavak elhangzása után. A holttest beérkezésével kezdve a városban szállanak a hangok.

A gyászünnepély után a mélyen meghatótt család a könnyező közönség közé vegyül; a gyászba borult hölgyek Ruttkayné kezét csókolják s elkezdődik a koszorúk átadása.

Küldöttségileg jelentek meg koszorúkkal: Zalavármegye közönsége, Csáktornya közönsége, Csáktornyai hölgyek 2 koszorúval, (Kossuthnak és nejének s leányának) Csáktornyai izr. nőgyűlés, Csáktornyai fiataltság, Csáktornyai keresk. fiatalosság önkép-ököre, Csáktornyai izr. hitközség Csáktornyai keresk. kaszinó, Csáktornyai csizmadia ipartársulat, Perlak közönsége, A. Domboru olv. kör, Légrád közönsége, A. Lendva és vidéke közönsége, Lenti közönsége, Sümeg közönsége, Mura-Szombati kaszinó, Budapest küldöttsége, Zágrábi küldöttség, Kotor, Hodosán, Letenye községek képviselői. — Számosan jöttek át Horvátországból, Zágráb, Varazsd, Ludbreg, Novi Marof s a t. községekből mintegy 200-an vettek részt a magyarok fájdalmában.

A gyászlobogókkal felszított vonat gözmozdonya háromszor ad jelet s a vonat a haza határáról tovább viszi a nagy halott hamvait az ország szívébe. S a hátramaradottak kalaplevéve éneklék milliök imáját: az Isten áld meg a magyart!

Csáktornyan tul nem volt őrház, amelyen temérek ember ne csoportosult volna Murakrály s Koltor állomáson fekete zászlókkal várta a nép a halotthozó vonatot.

Hálásan mond köszönetet az Egek urának Csáktornya városa s Muraköz vidéke, hogy eme történelmi jelentőségű esemény színhelyét vidékünkkel választotta, s a magyar nemzet hálás elismerést érez Csáktornya városa és Muraköz közönsége irányában, mely Kossuth hamvai átvételének ünnepélye alkalmával is újabb jelét adta hazafias érzületének.

Örömmel fejezzük be tudósításunkat azzal, hogy a város és a rendezők fáradozmai teljes sikert aráltak, mert semmi nemű baj-daczára a nagy néptömegnek, nem fordult elő, a minék főleg maga a közönség az oka, mely maga is közreműködött a rendfentartók munkájának megkönnyítésében.

Különfélék.

Kérem. Kérjük t. előfizetőinket, szíveskedjenek a második negyed alkalmával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat beküldeni!

varázs, előtűnt újra az estélyed vár, a lovagokkal és csatlósokkal, s az így megáldott szép kisasszony kezével köszönje meg a szép lovagnak a varázs megtörését.

Az ibolya Európában mindenütt honos és már a legrégebb idő óta tenyészik is. A legszebb mythosza a virágok között kétségekívül az ibolyának van.

A görög hitregében már szerepelt. Atlasznak egyik leánya Appollótól üldözöttve ibolyává változott.

Alás hitrege szerint a Jupiter elől menekülő Yó nyomában ibolya lakodott.

Herder igen szép regét mond róla. A világ teremtésekor a kopár sziklák csupán fű borította, akkor az Alázatosság ellátta az ibolyát s az sokáig, mint neki szentelt virág volt ismeretes.

Franciaországban kivált a troubadourok idejében szerepelt az ibolya. Az 1324-iki Toulonosi hét Troubadour versenyen egy aranyibolya volt a nagy jutalom.

I. és III-ik Napoleon életének az ibolya jelentékeny hatást gyakorolt sorsuk változására. Mindkettőnek neje szenvedélyes virágkedvelő volt. I. Napoleon nejének Beauharnais Jozefinének ibolyával kedveskedett. Neje örömmel fogadta és szagolva ijedien mondta:

— Ezeknek az ibolyáknak halotti szaguk van.

Nem sokára meg is halt. III. Napoleon úgy szeretett feleségébe, Montijó Augeniába, hogy ibolyákkal felekesítve látta meg először.

Valamint a dalköltészetben az ibolya minden virág közt elvitatathatlanul az első helyet foglalja el a rózsá mellett, ép úgy illata is az atheniek óta napjainkig legkedveltebb a rózsá mellett. Jónan gondolkozásu és találmányokban gazdag korunk jól érti, miként kell az illékony virágillatot számtalan szesz- és illatúvegébe lekötöni. Vannak gyárok, a hol évenként 10.000 kíó ibolyavirág használatiát föl illatszert készítésére.

De nem csak az ember kedveli illatát, hanem maga természet is gyönyörködni látszik benne, midőn az ibolyába belelehte az elbűvölő illatot mert sokszorosítani igyekezett azt egy kardilliomfélé — iris florentina — gyökérébe is bele oltotta, mely mint ibolyagyökér árutatik, honnan iris, vagy ibolyapor név alatt az előkelő hölgyvilág illatszert dobozaiba vándorol.

Ibolya illatot terjeszt még egy penészféle is, az ugynevezett ibolyamoha, bissus jolintus. Ez a nedves helyeken fekvő, köveken található s az ezen köveket a nép egyszerűen ibolyaköveknek nevezi, feltűnő átható ibolyaillatuk miatt.

Ince Jenő

— Személyi hírek. Dr. Wlassits Gyula orsz. képviselőnk Kossuth hamvainak átvétele alkalmával Abbazsiából hozának sietett, hogy részt vehessen városunk tüneményén. Orsz. képviselőnk Csáktornyaőr még az nap Budapestre utazott. — A Csáktornya vasúti állománál végbement Kossuth gyászünnepély alkalmával a déli vasút igazgatója Brám lovag is jelen volt, hogy az állomásnál a forgalmi ügyekben személyesen intézkedjék.

— Csáktornya részvétel. Városunk a következő szövegű részvétnyilatkozatot küldötte Turinba: „Csáktornya város mai napon tartott közgyűlése mély, hazafias részvételt fejezi ki a magyar haza legnagyobb fia: Kossuth Lajos-nak elhunytá fölért.” — A koporsóján elhelyezett koszorújára pedig a következő sorokat írta: „A haza határára gyászolva borul le előtted Csáktornya város közönsége.”

— Meghívás. Vasárnapon április hó 1-én Kossuth Lajos tiszteletére a helybeli izr. imaházban gyász-isteni tisztelet fog tartatni, mire az igen tisztelt közönség vallás küömbőség nélkül tisztelettel meghívatik. A csáktornyai izr. hitközség előjárósága.

— Szép és hazafias jelelenség számba vehető Csáktornya, hogy muraközi horvát ajku fődmivelő polgártársaink nagy érdeklődéssel, egész csoportosulást képezve szímlétek Fischel F. könyvkereskedő kárikait az ünnepek alatt, melyekben Kossuthnak a hozzátartozóinak arcképei voltak kitéve.

— Grádától értesítenek bennünket hogy a mint Kossuth haláláról értesítést vetek, az olvasóegyletre és az ev. templomra kitérték a gyászlobogót s az ev. templomban meghuzták a harangokat. A város képviselőtestülete s az olvasó egyület gyűlést tartott, melyen elhatározták, hogy a temetés napján tartandó isteni tiszteleten gyászlobogók alatt testületileg jelennek meg az ev. templomban.

— Alsó-Domboruról írják, hogy az olvasókör a remzei gyászbán osztozni óhajván, a következő határozatokat hozta: Kossuth arcképét halálózása napján gyászfátyollal behorította, a helyiségre gyászlobogót tűzeltet ki. Részvétét táviratilag fejezte ki Kossuth fiának. Díszes koszorút rendelt, mire a kör tagjaitól hamarosan 60 frt gyűlt be. A hatalmas koszorú gyászszalagján: Az alsó-domborui olvasókör — Kossuth Lajosnak felirat volt. A koszorút deputáció, melynek tagjai: Illich'er Ödön, Utasi József, Pichler Imre, Kohn Károly, Gadó Lajos, Mieser Rafael, Vámosi Tivadar és dr. Szabó Zsigmond vitte Csáktornyára, hol Utasi József volt 48 as hónapv néhány kegyeleles szó kíséretében a nagy elhunyt koporsójára helyezte. Az elhunyt művei az olvasókör részére beszerzetének. Ugyanezen közgyűlés dr. Wekerle Sándor miniszterelnököt dísztagul választotta és erről a következő táviratban értesíté: Nagyméltóságú Wekerle Sándor urnak, Magyarország miniszterelnökének Budapesten. Az alsó-domborui olvasókör mai közgyűlésén Nagyméltóságodat, hazánk iránt szerzett annyi érdemei elismerésül dísztagjává választotta. Fogadja kérem szívesen egy halászati községnek részben horvát ajku tagokból álló olvasókörre nevében mindazon jókért, melylyel édes hazánkat boldogította. Az olvasókör megbízásából: Czimerman Ferenc, elnök. Dr. Szabó Zsigmond, h. jegyző.

— Gyermekekart alakított Czompó Andor rón. kath. kántor. A gyermekek a 11 órai magy. r. miséken szokott énekelni szépen s meghatóan. A hívők figyelmét felkivjuk erre, az ajátosságot nagyon előmozdító dologra, mert az ártatlan gyermekek éneke valóban megható. A husvétünnep alatt is néhány, tízesen betanított és előadott éneket hallottunk, melyekért a kántor urat s a karban résztvevő gyermekeket a közönség elismerése méltán megilleti.

— Halálózás. Tóth Kálmán hodosáni áll. elemi népskolai igazgató tanítónak másfél éves László fia f. év márczius hó

22-én meghalt. Enyhítse a szülők fájdalmát számosak őszinte részvéte.

— Országos vásár Csáktornya. Az elmúlt virágvasárnapon vásárunk egyike szokott lenni legelőnebb országos vásárainknak. Most esős észak széllel kellemetlen nyirkos, havazásra hajló hídíg idő volt, mely ha nem is rontotta meg, észrevehető visszahatással volt annak élénkségére. Tekintve tehát ezen körülményt, elmondhatjuk, hogy a vásár várakozáson felül jól sikerült, mire okvetlenül befolyással volt az idei husvétünnep. Igen élénk volt a ruhaneműek, vászon és rőfős áruk tüzete; kereskedők és iparosok kielégítő vásárt csináltak ugy mennyiség, mit ár tekintetében. A muraközi parasztlaszonok által házilag előállított vászon is keresett cikk volt. Ugy a lóvásár, mint a szarvasmarhavasár jóval felül állott a közepesen ugy a felhajtás, mint az eladásban. A helybeli tanítóképző kertészetéből áruba bocsátott gyümölcsfa csemetékét rendes jó áron hamarosan megvásárolták. Aprójószág tulmagas áron kelt el.

— Hazai hírek. Zala megye közegés ségügye február hónapban különösen a gyermekek között a gyakori difteritisz, ronszólor toroklob, vörheny és hasi hagymáz miatt kedvezőtlen volt. — N-K a n i z s á n a városi képviselőtestület megválasztotta adótitáznak ifj. Ács Józsefet, kül tanácsosnak Thomka Emkét, inokoknak Handy Gyulát és Anhofer Gyulát. — G u t m a n n Vilmosné édes atyja, néhai megyeri Krausz Magyar emlékére 1000 frt alapítványt tett a nagy kanizsai izr. hitközségnek. — K e s z t h e l y e n a tavaszi madár-átvonulások tanulmányozásai czéljából a kis Balaton területére dr. Lovassai Sándor, gazd. int. tanár küldetett ki. — D r. M a n d l P á l, orsz. képviselő 200 frtot adományozott az alsó-lendva választókertület azon tanítói részére, kik a magyar nyelv tanítása körül érdemeket szereznek. — C s i g a h á z i G á b o r szepetneki uradalmi kasznár 16 éves leánya, Anna, öngyilkos lett.

CSARNOK.

A művész-világból.

Ennek a történetnek elejét rózsaszínű tintával kellene írnom. Egy harmatos rózsabimbó szerepel benne; az olvasóra bízom, találja ki, hogy ki Magam pedig imígyen vezetem nyomra. Frissen szült tejfehérség az arczon, a mit lágyan önt el ez tündés halvány pír, és szóba tö bu zavirág szemek szőke selymek burka között, a minék festésekor egy mennyország mozgásaitatik, apró cseresznyeszáj melynek rábeszélő nagy hatalmával menten megkell ismerkedned, ha abba a gyanuba eszel, hogy — m u z s i k á l i s vagy. Csak nyomom vagyunk tán? Hogy azok közül egy, a ki tagokat gyűjt a philharmonikusoknak.

A kicsike a lehető legnagyobb ambícióval dolgozik, képzelhetni mennyire megörvend, mikor a szobaleány azzal törtet be, hogy idekűn egy ember a muzsikálás dolgában jelentkezett. A kis bimbó egészen felfortyan, mint a pezsgő, ha bicseres szőke huncutkájája is megmosolyog bele, mint szomorú fűzfa hajló ága szellő tánczolásakor.

— Te eszeveszett! az nem e m b e r ! Az egy nagy h i v a t á s. Vezesd be.

Ő maga pedig gyermekek örömmel fut sarkig kitárni a szalon ajtaját.

Óriási konternáció. Kint az előszobában az udvari cipész csapog: Lászlaj.

A filharmóniai egylet ambiciózus taggyűjtője elszontyolodva szól feljé:

— Nincs szükségem most. Majd más-kor hivatalni fogom.

Lászlaj poséba veti tenger lábait.

— Nem is abba a sorba jöttem én most Másért. Hallottam, hogy Nagysád gyűjti a filharmónikusokat.

— És? . . .

— Szeretnék beállani.

— Tud maga ahhoz?

— Már hogy ne, megkövetem, minék után fűlem is meg harmónikám is van, csak én is lehetek tán filharmónikus. Tetszik tudni a „Három retek”-nél is én harmónikázom, ha kifogy a munka.

— Lászlaj lábász, magát még se használhatjuk, noha van harmónikája, de tulajágosan nagy a fale. Hanem inkább bepoteszálom egyleti szuszternek.

— Azt is megköszönöm A kezét csokolom!

Flóricza.

A kéménybe szorult kéményseprő.

Muki a kéményseprő szeret'e Juczit a szobaleányt s a takaros fehér cseléd sem idegenkedett a fekete legénytől.

Haj sok kormot le is csókolt a nyalka füstfaragóról!

De szerelmük nem maradt titokban. Zsuzsa a szakácsné ez a pár nélküli bubos galamb, görbe szemmel nézte a két szerelmezt és feltámadt lekében az irigység.

— Megáll fekete varju; lesz még neked meged!

Tegnapelőtt este, kapuzárás után beoont az epedő Muki az ő ideáljához s egy alkalmas pillanatban a konyhába surrant; de észrevette azt az irigy Zsuzsánna; észrevette azt is, hogy a füstön hizott Rómeo a kéménybe bujt.

Nosza nem kellett egyéb a gonoszlelkű szakácsnének, elővette a csutakot és a agyutott a kéményseprőnek.

Szegény Muki egy darabig köhögött, tritáskolt: de végre is fuladozni kezdett.

Lenn füst, len füst, a kulina ajtó pedig csukva . . .

Késégbeejtő helyzetében ordítani kezdett, mint egy pávián.

Juczi nem mert szólani, csak az ujjait tördelte; Zsuzsánna pedig ugy tett, mint ha most szabadul volna ki a siketnémák intézetéből.

Végre a nagy zajra felébredt a háziur és egy görbe vassal felfegyverkezve kiszaladt a konyhába.

— Mi zaj riad?

— Uram igralmazz!

— Ki az!

— Én vagyok Muki a kéményseprő.

Erre a felvilágosításra kinyíllott a kulina ajtaja és mint egy füstölt sonka kibukott rajta elalélva, megszédülve az ördögök unokatestvére, a fekete Muki.

Midőn a háziur megértette a gonosz-ságot, a szive meglágyult és rögtön elcsapta a kegyetlen szakácsné, ki füsttel akarta kikergetni két epedő szivből a szerelmezt!

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve poljičke tičuce se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeffa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kajšlara Fischer Filipova kam se predplata i obznanu pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznanu se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj, i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. — Izlazi svaki utijeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva C. Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d

KOSSUTH LAJOS.

Od velikoga nam pokojnika, blage uspomene Kossuth Lajosa, koj je 20. marcijusa 1894. ljeta vu Turinu vumrl, pričućujemo dragim čitateljem Medjimurja sljedeće:

Kossuth Lajos bil je rođen ljeta 1802. szeptembra 19. vu Monoku, zemljinske varmegije. Njegova familija izhadja iz turocke varmegije, gde su njegvi pradedi već vu XIV. stolektju pod imenom „kossuthfalvi i udvardi Kossuthi“ glšoviti plemenitaši bili. Jeden praded dobil je plemićku listinu već od kralja Béla IV-ga Pöklamkam se je familija povnožala, a rishla se je skorom vsa vu gornju Magjarsku, kak takaj i Poljeku. Lajosov otec, udvardi Kossuth László sa svojom tovarušicom: Tyrling Weber Karolinom nastanil se vu Monoko, gde je bil fiskalni grofovske familije Andrassy.

Pokehdob je Kossuth László bil protestanske vjere, a vu rodnom mjestu néga bilo cirkve, bil je prvo-rođeni sin Lajos kršćen vu susednom mjestu Tálya; gde je poltji učil prve navuke od protestanskoga mladoga svećenika (pastora) a zatim je navuke nastavil pri pijaristah vu Šatoralja-Ujhelyu. Kad je onda vu Pešti zvržil škole, počel se već za rana baviti fiskaljšijom vu svom rodnom kraju vu zemljinskoj varmegiji.

Dojdući vu Peštu proučaval je ovde položaj Magjarske i pošel ljeta 1832 na požunski sabor, koji je odisal opozicijom proti austrijskoj vladi. Kossuth je namjeraval da vu Pofuno izdaje saborske novine, ali drugim rečima saborske izvještaje. Kormanju mu nije toga dozvolil, ar je magjarski sabor već 800 ljet mogel biti brez toga, pak more i dalje biti No Kossuth je ipak izpeljal svoje naklenja, ter je počel pod naslovom „Országgyűlési tudósítások“ (Saborski izvještaji) izdavati pisane novine koje su se širile pod kuvertom.

Kad je vlada doznala, da Kossuth oštro kritizira njezine odredbe vu svom listu, ona je prepovédala pošti, da ove liste odprema. Od vezda su ih raznošali varmegijski panduri na konjih.

Sabor je bil razpućen, a Kossuth se

povrnul vu Peštu, gde je nastavil izdavanje „jurisdikcionalnih izvještajah“ Vada je i to prepoédala. — ali je Kossuth potajno nastavil svoje delo. Zaradi toga bil je 4. majusa 1837 ljeta vlovljen i zatvoren vu veliku neprilik, — a barun Weaselényi sabral je vu nekoliko dnevi 17.648 forinti, za Kossutha i njegovu familiju. Obsudili su ga na triljetnu temnicu. — Dok je još vu školu hodil i vu saki skoli prvi emineci bil, navčil se svojom velikom marljivostju nemški i francezki jezik i izobrazil se je vu muziki, a vezda vu reštu navučil se je englezki i čital Shakespeara. 23 aprilia 1840. bil je pomiluvani. Malo za tim vumrl mu je otec vu Alsó Dabosu vu peštanskoj varmegiji — i on se oženil s Tezom Meszlényi.

Peštanski nakladnik Landerer ponu dil je Kossuthu koncem ljeta 1840. uredništvo političkog lista, poklamkam se je ogigural vu Beču, da bu dobil dozvolu za to. Vlada je volila, da Kossuthovi artikuluši izidu pod censurum, nego bi prazne; pak je tu dozvolu podelila. Tak je 2. januara 1841. izišel prvi broj „Pesti Hirlap“, koji je vu magjarskom novintvu stvoril epoku. Tak se još nije vu Magjarskoj pisalo. Broj abonentah (predplatnikah) vnožal se je vu kratko vrème od 60 na 2500. Kossuth nije napadal vlade, pisal je mirno, hlepel je za reformami.

Vu tom se je slagal s grofom Széchenyi-em, no ov je vse očekival od aristokracije dočim je Kossuth reforme očekival od demokracije. Zaradi toga je nastala med njimi oštra polemika.

Pokehdob orsa ko spravišće ljeta 1844 - 44. nije nikaj hasnilo zemlji, Kossuth je napal vladu, a taj je napadaj odjeknul zemljom. Ustrojilo se društvo „Védegyelet“ (društvo za zaštitu magjarske industrije). Čim više je rasla agitacija, tim više se je vlada protivila, — i obratno. Vezda se je ustal Štefan Széchenyi, ter je proti Kossuthu napisal znamenitu knjigu „Kelet népe“ (Narod izhoda), vu kojoj je osudil delovanje Kossuthovo i niega preglašil fanatistom i ta tim političarom. Vu veliku borbu zmšal se je organ konzer-

vativkov „A világ“ kojega je uredjival grof Aurel Dessewffy. Nu duhoviti grof vumrl je malo za tim, a Kossuth je ostal prez premea. Vezda je vlada pozvala Landerera, da odstrani Kossutha, a ov je to učinil.

Kossuth je neko vrème živel na svom malom imanju vu Tineyu, aš ga je proda, napokon i došel opet vu Peštu, gle je vu oktobru 1847 bil izebzan za ablegata vu orsa ko spravišće. Kratko vrème za tim buknula je revolucija vu Beču, koja je urodila 15. marcijusa 1848. revolucijam vu Pešti. Zahtevi bili su, da u-troji magjarski ministerium slobodu štampe itd

Magjarski sabor poslal je vu Beč deputaciju od osemdeset kotrigov, a med njimi Kossutha. Deputacija nosila nosila je caru i kralju adresu. I zbilja car Ferdinand primil je deputaciju i već 17. marcijusa bil je imenovan grof Batthányi ministrom prezešom, Kossuth financijah, Deak pravosudja, Eötvös nastav, Szemere unutrašnjih poslov. Nad vojvoda Štefan postal je palatinom.

Kossuth je začel razvijati s lnu djelatnost, kovati penez, a i izdavati papirnatu penez, zidati festunge, obskrbljivati narodnu vojsku itd, ar su se na vse strani zdigale nezadovoljne narodnosti naročito Horvati, Srbi, Rumunji i Slovaci.

Magjarski sabor sastal se je 5. juni usa. Odpril ga je palatin Štefan, — a već 11. juniusa Kossuth je preglasil vu orsačkome spravišću, da je „domovina“ vu pogibelji, zaiskal vojsku od 200.000 monokov i vjeresiju od 42 milijuna for. Orsačko spravišće je to odobilo, — a revolucija je bila tim pretvorena vu čiti sabor. Grof Batthányi Deak pol li su vu Beč, da ondi vmriju duhova, a Kossuth je sam ostal gospodarom situacije vu Pešti. Stvar je bila vse bolje zepletena, na kaj se Batthányi zahvalil, a Kossuth i Szemere pridržali su svoja mesta vre do 12 septembra.

(Konec s'jedn.)

Gospodarstvo.

Kada zelenim marhu hraniš, pazi :

1. Nedaj marhi odmah, čim ju nahraniš, piti. 2. Nprehadjaj odmah od suhe krme na zelenu, niti obratno, sa zelene na suhu, već po malo sa suhe na zelenu, mešajući jednu s drugom itd. 3. Zelene krme podavaj po malo vu menjih. 4. Računaj i vuredi zelenu krmu tak, da ju navek imaš i da žnjom prekinuti ne moraš, ar bi si tim vse gospodarstvo poméšal.

P r i t i m r a v l j a m.

Da mravlje na drévo dohadati nemreju, omota se drévo tenkim pamukom pamukom (vatom. Vata preči, ka nemogu gori Gnjezda jim se fondaju, ako jim na večer mravljinjak razkopáš i vu njega istom vgašeno vapno nasiplješ.

G u s k e i r a c e.

Guske i race vnogo budemo brže i bolje odebelili, ako im vsaki dan na drobnno izrézane mrkve ili repe med hranu mešamu. Vu vodu, koju piju, denimo koji falaćec vugljena. Od toga ne samo da hranu lehkeše prebavljaju, već su i zdraveše. Na taj način nebudu se nigdar prešitile. Tim postaje i meso sočneše, meh krše i leže probavljivo. Dobro je takaj praha od vugljena med hranu mešati.

U p l i v k u m i n a n a h r a n u

Navaden kumin znamenita je biljka vu gospodarstvu. Zrelo zrnje dobro je davati marhi, ako nema valjane probave. Ako na senokošah i med deteljicom ima kumina, onda je seno vnogo zdravše, a kumin zvun toga podražuje apetit osobito pri ovcah. Blaće se nebude napuhnulo (nadulo), makar bi jelo i zelenu hranu, ako vu njoj ima kumina. Iz naprvo stavljenih zrokov vrlo je dobro posejati med deteljikom četiri do pet kilogramov kumina poldrugu mekotu zemlje.

Kuliko gnjezdah dohadja na jeden kokošinjak ?

Za deset kokoši treba napraviti najmenje dva gnjezda, a ako dopu ča prestor, nek se naprave tri. Čim je više gnjezdah, tim menje kćeju kokoši druga mesta, da nesu jajca.

V o d e n i k r u m p i r.

Za ljudsku hranu vodeni krumpir postane subi i meljnati, kad se za nekoje vréme pred kuhanjem done pri peči, ili na toplo ognjišće, da se resusi. Na ov se bude način izparila suvišna voda, i krumpir bude, kad se skuha, slajši i meljnatiši. Vu deždjevenih letah, gda krumpir vodni biva, i vu predelih, gde je krumpir navadno voden potrebno je da gospodarice pri gotovljenju krumpira naprvo naveden način barajeju.

F a r b a n j e k a v e.

Vnogi den dones trgovice farbaju kavu s giftnimi farbami, navadno s modrom galicom, — dapače dones déla se od tésta i žute zemlje ter se zrnje priméša pravoj kavi. Da se osvedočimo, da je kava po-farbana, treba ju samo oprati vodom. Ako denemo nož ili koju drugu željeznu stvar vu vodu, postane čerlenkasta, kaj je znamenje, da je farbana kava s giftnom farbom

K a k s e p o z n a f a r b a n o v i n o

„Fuksin“ je giften, vu njem ima arzenika. Najjednostavnési način, kojim se fuksin vu vinu pronajti more, je on kaj ga je preporučil Carpene. Najmre, vzeme se falat krajde, pak se na nju nakaplje nekoliko kapljih onoga vina, koje se želi izprobati. Ako se čerlena farba kapljice premeni na krajdi vu foličnu, onda je farba naturalaska: ako pak ostane čerlena, onda je vu vini fuksin.

M e h e n j p o s e n o k o š a h.

Vsaki te ak dobro zna, da se po livadi ili senokoši radja mehenj samo onda,

ako se ne gnoji. Ako mehnja na senokoši izkopamo i ovak fondamo, nebumo vnogo postigli, ali ako pognojimo senokošu, nestalo bude mehnja, a mesto njega, rasla bude trava.

P r o t i k r t o m.

Da se krti s kojeg mesta odtraju, izkopaj malo zemlje, i deni vu jamu (vu krtovinjak) falaćece od ribe, kaj im jako smrdi, pak onda odbe iju.

KAJ JE NOVOGA ?

Vu Fiumi 22. marcija.

Za želju cara Vilima bila le izključena vsaka bučna ovacija. Pijac Elisabetin i molo Adamičev bili su zaprti. Damšif „Rákóczy“ na rivi bil je pun ljudih, kak i dam ifi „Zagreb“ i „Fiume“. Vu parku (na šetališću) stajali su gledavci na steblih. Celi den bilo je vréne premeuljivo, vréme zdeščjom.

Na pozdrav gouvenera grofa Bathány rekel je cesar Vilim : „Ol srca se radujem; kaj sem na fundušu magjarskom. Ja se Vas zevsema dobro zmišljavam; pred 13 ljet bitiste pri nas vu Berliu dodeljeni austromagjarskom poslanstvu. Kak je gouvener potvrdil, prišolal je cesar : „Ako se dobro zmišljavam, oženili ste kćer velikog patriote i dobrog prijatelja mojemu djedu, Julija Andrásy-a, kaj je gouvener takaj potvrdil.“

Knez i kneginja bugarska.

Knez Ferdinand bugarski i njegova tovarušica Marija Louisa stigli su iz Sofij: prek Beča vu Ebenthal. Knez bude se nakon nekolikih danah povrnul vu Sofiju, a njegova tovarušica ostala bude vu Ebenthalu.

Nadodvojvoda Ferenc Ferdinand.

Nadvojvoda Ferenc Ferdinand povrnul se je s Korzike vu Genovu i Nevri. Kod

Z A B A V A .

Muzikaš i vuk.

Pred ne baš dugo godinama bilo je po magjarskih šumah puno vukov i mnogi seljak još zna dobro pripovest o muzikašu u vučjoj jami, kak da se je včera zgodilo, akoprem ju je još od svojega deda čul pripoviedati.

Jednoč je nieki muzikaš išel iz prošćenja, gde je do kesne noći igral, domov. On nije rad išel po cest, jer je tobož dalje, nego je običaval prečim putem hoditi. A tak je i sad hotel na prečki iti, te je zašel u gustu šumu i tak daleko, da je opal u jamu, koju je jagar za vuke loviti dal izkopati. Naš muzikaš se je već dosta prestrašil, kad je samo onak bez svakog razloga iz visine u dubljinu letel, a još bolje se je prestrašil, kad je dole na nekaj meh koga opal, koje je zaručalo i gore skočilo, te kad je spazil, da ono, na kaj je opal nije nikaj menje niti više, nego jedan ogrečni vuk, koj ga je svojimi svetlimi očmi strahovito gledal.

Muzikaš nije ništ pri sebi imal do jedino svoje gusle, te je od straha u svojoj nevolji pričel na nje igrati, misleći, mozbit bu stin vuka u strahu držal. On je sve svoje vesele komade, komad za komadom

igral, koji su mu se medjutim u ovom položaju čisto neveseli činili.

Vuku se je morala ta muzika osobito dopasti, jer je pričel na ves glas tuliti. Ostali vuki u šumi, kad su svojega pajdaša u jami čuli popevati, zdigli su svoje glase, pak su i oni pričeli tuliti, tu je njihovo tulenje svaki čas tak blizu jame došlo, da se je naš muzikaš, na kojem bi se komaj je len vuk mogel onak za silu najesti, a kam pak više, svaki čas moral bojati, sad i sad bu još jedan ili dva ili tri k tomu mesa u jami.

Naš muzikaš u puščini je medjutim jedan put za drogim u visinu zalukaval, jeli već jedan krat nebu dan, jer ovo guslanje mu je već se tak dago činilo, kak još nijedno cieloga njegovoga življenja, i pričinja mu se je, da još nigdar nije tak krivo po žicah potezal i zlo igral, kak evo sad ovde pred vukom, te bi bil radje dvie godine dugo drva cepal, nego sad ovde kazal kaj zna.

Prije pako, nego se je pričela zorja pokazivati, su mu već bile dvie žice na guslah pukule, a kad je dan nastal, pukla je i tretja, te je još samo na četrtvrtu i zadnju igral, a da je još i ova pukla, bil bi ga vuk, koj je kroz celo nočno tulenje samo još gladneši postal, raztrgal i pojel, jer mu nebi bil dal vriemena, da nove žice na gusle napue.

Noću, se kad je dan nastal dojde jagar Kovács, koj je već zdaleka čul vuka popevati, a guslača iz bliza gualati. Ov baš još u pravo vrieme potegne našega kappelmeistera iz jame, jer je vuk pričel već dobro gladen postajati, a vuku napravi u jami konec.

Kappelmajster sad čisto pukunjeno otide le si naprvo vzeme, u buduće rajši po bietom danu i po jeduakoj cesti hoditi. Guslanje pak mu se je od tog dana na toliko zamerilo, da je svojem pajdašom rekel, on si bu rajši iglicom, (bil je šneider) kruha služil nego na guslah ljudi i vuke razveseljival, a po nedeljah miestu u krcmi igrati, si je naprvo vzel radje u cirkvu iti, jer je od cirkve pak do doma mnogo jednačesi i bez vučjih jamaš put, nego od krcme.

Povrnite mi.

Nekoj mesar imenom Mojsin (čudnovato ime, koje je glasilo kak da bi čoviek rekel mojsin) se je sa domačim pisarom, koj se je opet Blesk zval, nekaj posvadi i jer je njihova mržnja jednoga na drugoga dobro zakorenjena bila i dugo trajala, nabavi si mesar Mojsin psa, kojega, za da bu pisara Bleska još bolje srdil, nazove imenom „Blesk“. Ako su se sada mesar i pisar slučajno u kćer sastali, otmah je znal mesar svojega

zadnjeg cvjetnog korsa u Nervi, u kojem je i nadvojvoda bio nazočen izgubio je dva dragocjena prstena, koji su kakvi spomenici familije imali još nekakvu vrijednost. Jednoga prstana našel je neki mornar, a drugoga neki dečak Karpanet. Mornar je za prstan dobio svotu penez, a dečak zlatnu vuru s lancem. Na vuri vrezan je monogram i grb (cimer) nadvojvodin.

Sněg.

Zadnjih je dnevov jako zahladilo, a u mnogih predelih opal je sneg. Tak su pred cugom Nj. Vel. Činstva na povračku iz Italje morali na arlberzkoj željeznici upotrebiti snežne pluge za odgripanje snega. Silen sneg opal je istoga dneva u Češkoj, Šlezkoj i Saskoj, željeznice su obustavila vse vožnje. Okolo Liberca sneg je na jeden klaster visoko zapal vse ceste. Grad Rumburg zevsema je zesipan. I druga mesta su zaspana. Po-kehodob je i veliki viher bil, to je odgripanje snega nemoguće, ar ga veter od svih stran nosi. — Iz Vratislave javljaju, da u šlezkih gorah već 60 vur pada sneg i da je više cugov zapuhano.

Vu balonu iz Berlina vu Češku.

Major Nieber, komandant prajzko zrakoplovnog soldačkog odela, oberlajtnant Gross i dr. Berson, kotrig meteorološkog zavoda vu Berlinu, digli su se 16. marcija ob 7 vuri 45 minut vu Berlinu balonum vu zrak ter su stigli ob 2 vure 40 minut po poldan vu Kuršin kod Plana vu Češkoj. Zrakopovci dosegнули su visinu od 4500 metrov, vu kojoj je toplomjer spal na 20 gradušov izpod nule, a zrak bil je napunjen ledenimi krissali.

Faraonovo blago.

Iz Kaira javljaju, da su nezivnija našli pri odpiraju dašunske piramide, gde su izkavli kraljevske grobe, blago Faraona Usertacni II. ili III. Blago se sastoji od zlata, dragog kamenja i giungja. Nadjaju se, da bude vu samoj kraljevskoj grobnici (gruftu) se našlo još dragoceneših stvari.

psa zvati: „Blesk na!“ — Svi su se na to prisutni posmešce na pisara ogledavali, a ov se je tim više i dublje u svojoj duši uvriedjenog čutil.

„Tomu mora kraj biti!“ misli si pisar, te podnese proti mesaru pri sudu tužbu, u kojoj razloži, da je to za njegovo poštenje uvrieda i to težka, kad mesar svojega psa njegovim imenom nazivlje.

Dan sudbene razprave dojde i oni se obodva punktom ob devetor uri pred poldan postavje pred sud, gde pisar još jedan krat ustmeno svoju tužbu p dneše i zahtieva, da mesar svojemu psu na svaki način drugo ime nadene, a njegovim imenom, najme Blesk, da ga više nazivati nesme.

Mesar mu na to odgovori, da on niti na pisara nije mislil, kad je svojemu psu to ime daval, nego ga je samo slučajno Blesk nazval, jer mu se je ta rieč za ime psa prikladna vidla, pošto je kratek U ostalom, veći mesar proti pisaru nada'je: „Povrnite mi, pak si i vi nabavite jednoga psa, kojemu dajte moje ime, najme Mojsin (moj sin) psk ste onda učinili milo za drago“.

Bomba vu jednoj kavani.

Iz Budimpešte javljaju: Vu kavani Wertheimerovoj na Üllövskoj cesti našel je vu jutro sluga med vrati bombu vu formi sardinske skatulje. Sluga nije se vnogo briul za to, nego je del vu telefonsku komoricu. Po poldan stropam začul je za to kavanar, koj ja taki prijavil policiji. Bomba je pregledana vu kanonirskom depotu od kapetana Gablera, a on je dokazal, da je sastavljena od solka, sumpora i drvenog vugljenja i napunjena sa 66 komadah željeza. Vsa je masa bila petroljem namočena i bila bi mogla zrokovati strašnu eksploziju. I sténj bi je premočen petrolejem.

Otec je čenil kćer.

Novine „Nemzet“ pripovjelažu iz Miškólca sledeći događaj: Pred 22 ljeti čenil se je trgovac Feliks Steiner vu Buedu s mladom devčikom. Ženitbom nije bila srećna; tovaruši su se subeno razpitali. Šteiner se je odselio vu Ameriku, a žena je otšla k svojim roditeljem, Dete iz ženitbe, devčicu, dali su vu hranu k rodbini. Devojka je odrasla vu velkoj nevolji i mislila, da su joj roditelji pomrli. Na zadnje je pobegla vu Ameriku, gde je vu Nje Jorku našla službu. Sluša'jao je zalazila vu štacun, komu je bil vlastnikom Steiner, komu se je medtimga srca nasmejala, pak je postal bogat čovjek. On je zaljubil vu ljepu zemljakinju, ter ju oženil. Hižni zakon je bil šročen. I iz te ženitbe potekla je kerka. Pred nekoliko vremena povrnuli su se tovaruši vu domoviu vu pohode ter su dšli vu Miškólca. Steiner je tu ostavil ženu i kćer i išel je vu svoje rodno mesto Bued, da se opita za rodbinu. Tu je zeznal, da je oženil svoju lastovitu kćer. Zaradi toga pisal je njoj, nek se povrne nazad vu Ameriku s detetom, ar bi drugač njegov život bil uništen. Šteinera je nastalo, a žena se je povrnula vu Ameriku, da onde dozna i odkrije tajnu, koju njoj vu staroj domovini nije nigdo hotel odkriti.

Potonul damšf.

Iz Trsta javljaju: Njemečki (prajzki) pirobot (damšif) „Hellas“ potonul je, kak

Kefa.

Talijanski putnik vu Afriki, graf Savor gran di Brazza pripovieda iz svojega putovanja po Afriki sledjeću liepu pripovest: Jednog dana bil je odlikovan tim, da ga je tamošnji kralj, koj je na tielu tak črn, kak i svi afrikanci, pohodil. Zujim u društvu je bila njegova črna s tra i još nekoliko afrikansk h črnih dostojanstvenikah. Svi su pregledavali razne stvari europejanca sa najvećom znati željnoštuju i začudjenjem te su iz jednoga osupnenja u drugo podali. Skoro okamejuni od čuda su stali pred jednom kefom, kojom se oprava čisti, te se tuga čudnovitoga drva nisu mogli zadosta nagledati. Kada su se dosta nagledali i načudili, ostavili su stan grofof te je ov svoje stvari pomalo pospravljaj, te pri tom spazi, da prije rečena kefa, nad kojom su se svi najviše čudili je zginula; on ju išče te i če, ali kefe nema — ona je zniknula.

Grof ovu tatbinu dojavi kralju, ali mu ov smiešeći se odgovori: „Meni je jako žal, da se je to dogodilo, ali ti moram reći, da si sam tomu kriv, jer kak more pametan človek takovu stvar čisto na prosto okolo ležati pustiti? Takovu stvar komad drva, iz kojega lasi vun rastu!“

Em. Kollay

se iz Santosa telegrafira, na putu iz Brazila vu Trst. Vozl je kavu vrėnosti čd jeden i jeden fertalji milijuna forintih. Ljudi na damšifu su oslobodjeni.

Veiki požar.

Najvećka predionica pamuka vu Belgiji, predionica Dison izgorjela je 12. marcija. Ogenj se pripetil dok se je delalo. Vu fabriki je bilo 150 delavcov, koji su začeli bežati i črez obloke skakati. Izgorjelo je preko 100.000 bala pamuka i 8 fabričkih stanjah. Kvar se čeni blizu 4 milijuna forinti. 2000 delavcov ostalo prez kruha.

Smrtna osuda vu Afganistanu.

Da odkriju kakvoga kradljivca, imaju Afganistanci posebni sud. Sumnjivca spustiju na dróžu vu zdenec. Vu onom hipu, kad je ov dotekne vode, sprožju strelicu, za kojum se žuri mlad čevjek kaj brzi more. Izide se obtuzenik prvije iz zdenca, nego on, koj m odbežal po strelicu, preglasiju ga nedužnili.

— Prosimo naše poštovane predplatnike, naj nam vu novim fertalju ljeta predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju!

Dobre žepne i stene vure za fal čene moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri nem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal čenu.

Nekaj za kratek čas.

Baba Kata vu peklju.

Na mladi petek prebudila se Kata, i kad je zgedala da sunce već visoko poskočilo, skočila je iz postelje, i stala je nehotice najprejdi s ljevom nogom na zemlju.

— Uh Bže! danas sam se stala ra ljevu nogu, bude kaj česa, rekla je Kata

— Pri Tebi je vsaki dan kaj česa, makar bi se ti stala i na desnu nogu, — rekel je pri obloku sešedi Blaž.

— Ne brundaj, ti bukveš, odgovorila je serdito Kata. S tvojom badastoćom popil si mi već mozga.

— A ti moju žganicu, odgovoril je Blaž, nakašljajuć se porugljivo.

— Kkvu žganicu, budalo stara, gdo bi sljepcu dal oči, ter i tebi žganicu. Nisi ja nigdar ni imal.

— Nisam je pitaj samo Tvoj požirak!

— Imel si kak žaba dlaku, odgovorila je s podsměhom Kata. Rěd po rěč, črna Kata i Blaž svade se, da je došlo i do bitinah.

Stida Kata, pograbila je preslicu, ošnula je Blaža po glavi, pak je pobegla iz hiže dovikujuć mu:

— Vrag te odnesel, ti stari konj!

— Tibe nek vrag nosi, ako hoće još dones, ali i za njega si prevč zločesta, pak te niti on neće, odgovoril je Blaž.

* * *

Kata je drkala iz jedne vulice vu drugu neprestance kuneć i simfajuć Blaža.

Kad je došla na školski dvor, rekla je serdito:

— Da bi vrag jenkrat odnesel toga badastoga Blaža ili mene, ar se već neda s budalom živeti.

Samo kaj je Kata te reči izvustila, skočil je vrag pred nju, ter joj je rekel : — Evo me, Katica, po Tebe, hajd vezda zmenom.

— Idi do bésa od mene, gad jeden, tam ti je moj Blaž, pak ga nosi kud ti drago, rekla je Kata srdito, i mahnila je laktom proti vragu.

— Ali Ti si rekla, nek nosim Tebe ili Blaža, pak kad sam se prav podel tu, i Ti si mi bližeša, onda rajši Tebe vzemem odgovoril je vrag.

Kati se zvrčila glava, ter se je vsakojako brani i izgovarjala, a kad je videla, da se nemre vraga rešiti, a on joj obečeval vse i vsa, rekla je Kata :

— Pak hajd, nek Ti bude, ako mi se baš zbožjim imenom zakuneš, i svojom glavom i vrazjom jakostjum zavereš, da budeš vsa obečanja izpunil i držal, i da se nebudes nigdar vu moju peslicu i moje povesm, niti s prstom doteknul.

Vrag je stresel nepovoljno glavom, zamislil se je za čas, onda je rekel : — D bro! Zakel se i obečal vse.

Kata je zjehala na vraga i ov je očletel snjom vu pekel.

Pred peklom omotala se Kata bže bolje spovesmom, a preslicu vzela je vu ruke.

Kad su došli vu pekel, ponudil je vrag Kati, da joj pokaže ogromne, od velikoga ognja razsvetljene prostorije. Kata, je i-la s vragom povsod, a kad su došli do velikoga kotla, vu kojem se grišne duše kuhaju i pečeju, razmislijaval je vrag, kak bi črnu Katu, vu taj kotel porinul, ali je né mogel nikak, a da se nebi povesma doteknul. Videl je vrag — da se je Kata dobro osigurala i vkanila ga ponudil joj zelene i motre oprave, kak bi Kata povesm vkrej dela i preslicu na stran položila, ali Kata prefrigana, pak nije prijala nikaj, niti je hotela, da odloži povesm ni preslicu.

Vrag je klimal samo glavom, a ostali vrageki gledajuč Katu, kesili su zube i buljili izprzene oči vu nju, i nisu mogli nikak pregruntati, kaj je to, da ju vrag vu kotel hititi neče.

Kad se Kata vsega nagledala i vidla kakve su to peklenske muke, doviknula je vragekom :

— Bedaki jedni, kaj se date mučiti, pograbitte ovog vrazjeg gada, koj Vas mercvari, pak ga zagujavite i spečite, budete odmah oslobodjeni.

Vrag je zaškrpal zubmi na Katu i hotel ju je pograbit ali ga ona osinula s preslicum po ruki, da je odmah skočil värej.

— Vezda su se razkurazili i zburkali vsi vrazički, počeli su se smejati i vriskati, a vrag odbežal k Bogu i zamolil ga, da naj mu pomore i črne Kate ga reši, ar da bi oja vse vrazičke mogla spuntati.

Za ovaj put budem ti pomogel, rekel je Bog, ali drugi put da se nisi mojim imenom klel i prisegal, a ipak vraziki nepošteno milil!

Tak se Kata povrnula dimo, ali né k mužu, — ali od onoga vremena neprijemlje vrag ni jedne babe, ar da mu je vsaka i za pekel prezločesta. Zato se i veli, da se baba ni vraga neboji.

Složil :
Glád Ferencz.

Kossuthovo mrtvo telo su pred večera s velikom svečanostjum pelali prek Čakovca vu Budapest. Ovu žalostnu svečanost budemo vu dojdućim broju naših novin opisali.

LOTERIJA Grac 24-ga marciusa 1894
90 73 53 2 5

Cena žitka. — Gabona árak

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	6	50
Rozs	Hrž	5	50
Kukuricza ó	Kuruza stari	5	—
uj	novi		
Árpa	Ječmen	6	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga *	zuti	4	—
Vegyes *	změšan	4	—

NYILTTÉR*

Nyersselyem Bastruhákraalkalmas kelméket állományként 9 frt 50 krért és jobb fajtájukat is — valamint fekete, fehér és színes selymekéket méterenként 45 król 11 frt 65 krig — sima, kockázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít; postabér és vámmentesen a privátmegrendelők la kására Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordultávkül detnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros s levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glávni surednik
GLÁD FERENCZ

Rövidített levélczim :
GAZDASÁGI GÉPGYÁR, BUDAPEST.

ELSŐ MAGYAR
Gazdasági gépgyár részvény-társulat
Gyártelep : KÜLSŐ VÁCZI-UT 7.

988 5—10

Gözcseplőgépek

HAZAI gyártmány

Ötven- és százharminc gépek
elsősorban minőségben

Kétféle felfűtésű
Égőanyagok alk.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,
főter, az új taksarékpenztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt
svájci zsebóra-
arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó á r a k é r t.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó órák mellett

Legjobb szerkezetű svájci zseborák.

F a l t i n g a d ó s k.

537/1894. sz. Zalavármegye kir. tanfelügy.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterinn 1894-ik évi február 17-én 35.847/1893. sz. a. kelt magas rendeletével a gánicsai állami elemi iskolai épületnél emelendő melléképület költségeit 1 86 fjt 16. kr. összegben alapította meg ezen munkálatokra az építésre felhasználandó 198 fjt 59 kr. iskolai tőke és a község által természetben kiszolgáltatandó 215 fjt 43 kr. pénzértékű ígás és kézi napszám levonásával még szükséges 1172 fjt 14 krt engedélyezte.

Ezen munkálat fogantatásának biztosítása czéljából az

1894-ik évi április hó 11-ik n.
d. e. 10 órájára

a zalavármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat vég ebajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó és a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival igyekezzenek beadni; mivel a későbbben érkezettek figyelmenbe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a Zalavármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Zala-Egerszeg, 1894. márczus 24-én

Dr. Ruzsicska Kálmán.

997 kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Köszvény és csúszban szenvedőknek ezennel a legtagább körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicsőreleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólóg legyen emlékeztetve hozva. Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlása nem szorul. Úvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszer-tárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tár „az arany oroszlánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

A mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozom ezennel, hogy az általam építettet

METROPOLE SZÁLLODÁT

Budapest, Kerepesi-ut 18. sz.

saját kezelésembe vettem át.

Ezen I-ső rangu szálloda, a legújabb kor igényeinek megfelelő kényelemmel be van rendezve, és gyönyörű fekvése által Budapest legélénkebb helyén tűnik ki, azonkívül központi fűtéssel, felvonó-gép (Lift), villamos világítás és fürdővel el van látva és kitűnő étterem és kávéházzal bir.

Kiszolgálás és világítás nem számítatik fel.

Támaszkodva hosszú éveken át szerzett tapasztalataimra, főtörekvé em lesz minden tekintetben az utazó közönség meglegedését kiérdemelni és kérem az eddig irántam tanusított biza'ommal ezen új vállalatomra átrubázni

kitűnő tisztelettel
PETANOVITS JÓZSEF
szálloda-tulajdonos.

993 3-3

Kossuth Lajos

Élete és Működése.

Irta: Gracza György; Cserépy, Homicsko, Kis Markt, Nemes és Szemlér rajzaival gazdagon illusztrálva

Ára a 232 oldalra terjedő kötetnek 1 fjt 20 kr. Diszkiadásban velin-papiron fűzve 2 fjt, diszes vászonkötésben 3 fjt.

Kossuth Lajos arcképe könyvmatu kivitelben 70 cm. magas 55 cm széles. Ára a rendkívüli képnek 1 fjt 20 kr.

Kossuth Lajos mellszobra mintázta Róna József hírneves szobrász Turinban 1890-ben. Ára Terrakottában 3 fjt. Diszítve 4 fjt. Csomagolásért 50 kr. külön számítatik.

Kossuth emlék érem csengő sárgaszínű fémből, mely a nagy hazafi igen sikerült arcképével van ellátva. Egy drb ára 20 kr.

Kossuth 2 színben nyomtatott legsikerültebb arcképe 38 cm. magas 38 cm. széles. Ára 15 kr.

Kossuth gyászjelvények (Kossuth Lajos arcképével) - Ára 20 kr.

Kossuth Lajos élete, működése és halála. Irta: Boros Vilmos. - Ára 20 kr.

A »Képes folyóirat« **KOSSUTH** füzete. Ára 30 kr.

Néhány nap mulva jelenik meg a csáktornyai pályaudvaron lefolyt

Kossuth gyászünnepélyt

ábrázoló fényképészeti fölvételek.

Kapható:

Fischel F. könyvkereskedésében Csáktornyán.